

СВІТОВА МЕДИЦИНА ДОБИ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ

**Підготувала
Студентка житомирського
фармацевтичного коледжу
Брик Марія**

- * Для розвитку медицини Візантії мали значення деякі особливості: по-перше, у Візантії виникають перші християнські монастирі, а при них лікарні і медичні школи (IV ст.); по-друге, торгові каравани, натовпи прочан і походи хрестоносців до гробу Господнього сприяли розносу інфекцій і виникненню епідемій.

Найвидатнішим лікарем Візантії був Орибазій (326–403), лейб-медик імператора Юліана. Він зібрав величезну збірку праць вчених Греції і Риму під назвою «Сінапсис», чим зберіг їх для наступних поколінь.

Консиліум лікарів. (Арабська мініатюра XI ст. Віденська бібліотека).

**Ампутація гомілки цирульником під наглядом
дипломованого лікаря. XVI ст.
(Франкфуртський музей).**

Король Англії Генріх VIII видає грамоту цеху цирульників у Лондоні в 1540 р.

**Приймання родів. Астрологи складають для новонародженого гороскоп. XV ст.
(Франкфуртський музей).**

Ібн Сіна (Авіценна) (980—1037)

Авіценна першим поставив діагноз цукрового діабету, відмітивши у хворих підвищений апетит, спрагу, поліурію і солодку сечу, яку куштував на смак. Застосовував уринотерапію. Описав клініку виразки шлунка, сибірської виразки, розробив техніку трахеотомії, літотомії, екстирпації пухлин, кровопускань. Ввів у вжиток червону ртуть і вісмут, запропонував катетер і ліки від подагри.

Перша лікарня («Hôtel-Dieu») в Парижі, збудована в 651 р.

Початок світській (немонастирській) медичній освіті поклала в IX ст. Салернська медична школа в Італії. Салернські лікарі збирали і розвивали все краще, що було створено античною, пізніше арабською медициною. Навчання проводилось за працями Гіппократа, Галена та Авіценни. В школі було написано ряд трактатів, які використовувались для навчання. В книзі «Пассіонарії» надавались практичні рекомендації з діагностики та лікування різних хвороб. На розвиток Салернської школи великий вплив мала лікувальна і перекладацька діяльність видатного лікаря XI ст. Костянтина Африканського, який переклав багато арабських медичних праць на латину, що сприяло більш досконалому вивченню медицини.

Світські медичні школи були відкриті в Салерно, Болоньї (1156), Парижі (1180), Падуї (1222). Окрім медичних, існували філософські і юридичні школи. В 1200 р. в Парижі під протекторатом короля відбулось об'єднання трьох шкіл в загальну школу (Studium generale). Управлялася школа земляцтвом студентів і викладачів (Universitas). Окремі школи або фахи оформились у факультети (від facultas — здатність викладати той чи інший фах). Члени факультету обирали голову — декана (decanus — десятник). Учні, що навчались в Studium generale, яка невдовзі отримала назву університету, отримували послідовно такі вчені ступені — бакалавр, ліценціат, доктор.

**Дякую
за
увагу!**